

عنوان مقاله:

تحلیل روایت رمان «روی ماه خداوند را ببوس» با تاکید بر مساله ی معنا

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگی و ارتباطات، دوره 6، شماره 21 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

خلاصه مقاله:

زندگی در ساحت مدرنیته به همراه توانایی بازاندیشی، پرسش آفرینی و تردید در امور قطعی موقعیت ها و پیامدهای ویژه ای را پیش روی سوژه ی مدرن قرار داده است. مواجه شدن این سوژه با «مسئله ی معنا» نمونه ای از چنین موقعیت هایی است. در این مقاله کوشیدیم، رمان «روی ماه خداوند را ببوس» اثر «مصطفی مستور» را با تاکید بر «مسئله ی معنا» تحلیل کنیم. این مهم از خلال روش تحلیل روایت انجام شده است. بدین منظور پس از معرفی شخصیت های رمان و نسبت آن ها با مسئله ی معنا، سنخ بندی ای از این شخصیت ها ارائه شود و سپس روند رخدادهای رمان بر اساس مدل «تودورف» مورد بحث قرار گرفته است. نتایج نشان داد که «روی ماه خدا را ببوس» روایت گر گزاره های ناظر بر معنای سه نوع سوژه ی، سرگردان، مطمئن و بی تفاوت است. سوژه ها ی مطمئن در روند رخدادهای رمان، سوژه های سرگردان را به چالش می کشند و شک و عقاید غیر قطعی بخش این تیپ از شخصیت ها را با تردید و سوال و پاسخ های کوبنده روبرو می سازند. روند رخدادهای رمان که با حمایت مولف تلویحی و زاویه دید انتخابی مولف به پیش می رود آن گونه است که دست آخر سوژه های سرگردان با کمک سوژه های مطمئن، بر مسئله ی معنا، سردرگمی و شک فائق آمده و گویی دوباره به باورهای یقین آور پیشینی خود بازمی گردند و رستگار می شوند. ما در این مقاله، استدلال کردیم که چگونه سه شخصیت یادشده موقعیت های سوژگی افراد در زندگی روزمره ایران امروز را نمایندگی می کنند. به بیان ساده، وضعیت امروز سوژه ایرانی پر از تنش های گوناگون برسر معناست. با این تفاوت که پایان داستان زندگی روزمره به گونه ای رقم نمی خورد که در «روی ماه خدا را ببوس» رخ داده است.

کلمات کلیدی:

مسئله ی معنا، روی ماه خداوند را ببوس، تحلیل روایت، سوژه ی سرگردان، سوژه ی مطمئن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938880>

